Mayra Luna - Velebita Koričančić, Universidad Anahuac México, México

# Pet minuta

## I – Ulaz

## Hrvalište

Gloria je ustala po treći put. U kutu hrvališta vidjela je protivnicu kako se njiše, pogledom prikovanim u noge. Možda se prisjećala udaraca nogom koje je zadobila u zadnjoj borbi. Žuti dres od likre ocrtavao je njezino široko i jako tijelo, tijelo žene koja je nekoć bila seks-simbol borbi. Čvrsto je naumila poraziti je. To će biti lako. Poražena je od samog početka.

Gloria nikad nije bila miljenica publike. Malobrojni gledatelji koji su, unatoč kiši, došli te večeri u borilište huškali su je sa sjedala. Draža im je bila suparnica. Bolje rečeno, ona koja joj je prije bila suparnica.

Osvrnula se oko sebe. Gledala je oskudno i žućkasto svjetlo borilišta, krov koji je prokišnjavao nasred ringa, lica nekih idiota koji su bacali kikiriki. Bila je u govnima.

Osjetila je udarac u trbuhu koji nije stigao izvana. Nalet gnjeva.

Nasrnula je na nju. Čitavom se težinom svalila na tijelo druge žene. Onemogućila joj da miče ruke. Budući da joj je bila blizu, osjetila je njezin miris. Znoj i menstruacija; poraz ima poseban miris. Zgrabila ju je za kosu i tresnula joj lice o pod, pravo u lokvu vode. Lupila ju je ponovo. I još jednom, i još jednom, i još jednom. Neće dozvoliti da je pobijedi obična sjena od osobe. Lice njezine protivnice bilo je krvavije nakon svakog udarca. Glorijino lice više nije bilo gnjevno. Udarala ju je sve dok je menadžer nije zaustavio.

Protivnica je u ring stupila očekujući poraz i to joj je pomoglo da se ne onesvijesti; onaj tko zna da je sve izgubljeno, ništa ne gubi. Ustala je usprkos udarcima i uloge su se zamijenile. Sada je Gloria

bila ta koja je primala udarce u rebra. Kad više nije mogla izdržati, ugrizla ju je. Grizla ju je sve dok nije osjetila kosti njezine čeljusti među zubima. Borba je završila.

Kad je već sjedila na klupi, trener ju je kao i uvijek ukorio. Pokazao joj je jedan curetak koji si je ranjavao ruke udarcima o boksačku vreću u dvorani; rekao joj je da ima sreće što je živa sa svojih 36 godina jer žena s toliko gnjeva u hrvalištu ne preživi dulje od tridesete. Tvrdio je također da su onoj ljutitoj djevojci preostale tri ili četiri godine života.

Gloria se nasmiješila. Kad je bila tinejdžerka, bila je ista kao i taj curetak. Kad se radi o savjetima, njezin je trener idiot.

Na putu do tuša Gloria se susrela s protivnicom; žena je imala flaster na obrazu i lice puno modrica. Bilo bi dobro ispričati joj se, no pomislila je kako je stara glupača koja samo traži sažaljenje. Osjetila je kako je njezine otekle oči, koje samo što nisu prsnule, prezirno gledaju. Gloria joj je unakazila lice, no ova je ipak gleda prezirno. Idiotkinja. Nisu prošle ni dvije minute, a već ju je udarala, kravetinu koja se gola popela na nju na podu kod tuševa. Udarcima joj je, jednom zauvijek, oduzimala i zadnji tračak volje za životom.

## Majka

Gloria nije slučajno bila djevojka kamiondžiji ženskastog tijela. Njegov je jezik uvijek bio hrapav od kave koju je neprestano pio kako bi ostao budan na autocesti, pa joj se oralni seks (koji joj je pružao dok je ona spavala) činio izvrsnim (vjerojatno je jedino to bilo izvrsno). Nije joj bilo loše. Problem je bio u tome što je njezine odabire rijetko poštivala njezina majka.

Dok je bila djevojčica, Gloria je rado mislila da su životinje igračke za seks. U ljetna popodneva razonodila se prisiljavajući udarcima par koker-španijela njezine majke da se pare. Da si liže spolne organe. Jednog dana majka ju je zatekla pri tome i rekla joj da su to đavolska posla; da je ona prljava i izopačena kuja. Da ne zna od koga je naučila te svinjarije. Istoga je dana naredila suprugu da ubije pse. Sada to isto misli o Gerardu, Glorijinu dečku. Ne priča s njom otkad živi s njim.

Na pomisao da joj kćerka ima odnose s muškarcem gospođi bi se smučilo. Spopali bi je strašni bolovi koje su pogoršavali svjetlost i buka. Obložila bi sve prozore crnim plahtama i silila ukućane

da cijeli dan budu tiho. Tih bi dana zvala Gloriju na telefon, kršeći svoju ledenu šutnju, samo da joj kaže kako se osjeća. I poklopila bi slušalicu čim bi joj rekla ono što je htjela.

To je ono što radi netko tko se loše jebe.

## Dečko

Gerardo lako mijenja raspoloženja. Voli se ševiti s Glorijom po noći, dok ona spava. Ona mora glumiti da spava, jer ako on uoči da je budna, isti se čas povuče; ne voli kad zna da je napaljen. Sram ga je što treba ševiti. Kad Gloria pokuša razgovarati s njim o tome kako se osjeća nezadovoljno jer ne može imati bučne orgazme onako kako voli, Gerardo se naljuti i odlazi. Besmisleno je da žena koja je tako snažna u borilištu trpi odnose s jednim muškarcem pod takvim uvjetima. On joj ustvari pruža vrlo malo: nađu se dvaput ili triput tjedno i zajedničko vrijeme uglavnom provedu u kupnji ili gledanju televizije, onda kad Gloria ne mora ići na trening. Ona ga opravdava govoreći kako dolazi umoran jer provede dvanaest do šesnaest sati vozeći kamion i pijući Coca-Colu s kofeinskim tabletama kako bi podnio put. Kako možda zbog toga ne želi čuti buku. Opravdava ga kao što njezin otac opravdava njezinu majku jer ne želi imati odnose. Edipov trokut ne funkcionira uvijek onako kao što je mislio Freud. Gloria je tražila muškarca nalik svojoj majci, a ne ocu. Možda se zbog toga njezina majka i zet tako loše slažu. Ne podnose se. I Glorijina ga teta mrzi. Ona nema ikoga s kim bi se i loše jebala.

## Teta

Teta je zubarica. To je barem studirala. Još uvijek živi kod Glorijinih roditelja i deset je godina starija od nje. Sestra je Glorijinu ocu. On joj je platio studiranje (koje je bilo dosta skupo) tako da ima neko zvanje, no lijenost je pobijedila. Ne radi i izvlači se da od neizmjerne debljine ne može hodati. Premješta se iz jedne u drugu prostoriju samo da bi jela, srala, spavala i gledala televiziju. Nije u vezi. Čeka da joj netko pokuca na vrata i zatraži njenu ogromnu guzicu. Gloria provodi s njom što je manje moguće vremena: ne može je vidjeti izvaljenu u naslonjaču čitavog dana, s daljinskim upravljačem u ruci, dok njezin otac još uvijek lomi grbaču preko granice na građevini da

bi je izdržavao. Gadi joj se. Gadi joj se još i više kad se sjeti da je jednom imala nešto s tim masnim i odvratnim tijelom.

Menadžer je Gloriji predložio da spava s njim. Njoj se prohtjelo, no rekla mu je da neće, da je trenutačno s Gerardom. On misli da može spavati s njom jer joj sređuje borbe. Stara priča. Ako je Gloria s njim, onda je to zato što je jedini koji je pristao biti menadžer jednoj hrvačici. Osim toga, bila je u kontaktu s jednim Amerom koji trenira slobodne hrvače. No tip ne želi raditi s njom, ne zato što je žena, već zato što je nešto načuo o njezinu nasilnom ponašanju. Rekao je da bi radio s njom pod uvjetom da ode na psihoterapiju. Gloria je kod psihijatra bila samo jednom, u zatvoru, jer je surovo pretukla jednog obožavatelja. U zatvoru su je poslali na terapiju jer je zahodskom daskom mlatnula debeljucu koja ju je pipkala pod tušem. Načela joj je lubanju. Psiholog ju je do iznemoglosti ispitivao na koga je ljuta u svojoj obitelji. Rekla mu je da se ljuti na oca jer ju je pipkao dok je bila mala. Laž je vrlo dobro prošla i samo su je poslali u samicu, na manje od tjedan dana. Odlučila je okriviti oca, a ne krmaču od tetke. Bilo ju je manje sram.

## Svekrva

U Gerardovoj kući nije baš sve u redu (a kako drukčije i može biti u obitelji?). Njegova majka ima unakaženo lice. Njezina čivava ugrizla ju je kad ju je zatekla u krevetu s muškarcem koji nije bio njezin muž. Toga je dana (tako kaže on, jer Gloria mu ne vjeruje) Gerardo odlučio da nikad neće varati. Njoj se čini da mu nisu svi na broju, jer do tridesetosme nije imao curu, pa se tako Gloria potrudila da ga poduči užicima. To se dogodilo prije nego što je počeo imati grižnju savjesti; prije nego što se osjećao prljavim zbog toga što čini. Također se sramio što ima samo jedan testis. Izgledao je uistinu groteskno.

Jednog popodneva Gerardo je došao kad je Gloria već bila dosta trenirala. Sljedeća je borba bila tek u nedjelju, pa je imala vremena ići u dvoranu tijekom tjedna. Pristala je izaći s njim. Izaći kako bi se razbistrila na nekom tihom i dosadnom mjestu.

Otišli su preko granice, u San Diego. Nabaviti sitnice za kuću. Trošiti novce kod Amera. Sramota je da velik dio stanovništva Tijuane ondje potroši gotovo cijelu plaću, a Ameri na cijeli vikend u Rosario dolaze s pet dolara. Ali neće zbog toga prestati ići tamo. Mislim da to rade naprosto da

pobjegnu. Ako je Tijuana na toliko dobrom glasu, to je zato što pruža puno prilika za bijeg: Sjedinjene Američke Države, ulica Coahuila u kojoj caruje prostitucija, more, pustinjska autocesta Rumorosa. Nitko nije pri sebi kad bježi na neko od tih mjesta.

Gerardo je pozvao nećakinju Karlitu da pođe s njima. Curici je petnaest godina. Gloriji je klinka draga, ali čudna. Vrlo malo priča i bulji bez imalo srama, kao da je nevidljiva.

Ušli su u auto. Gloria je posumnjala da klinka nešto muti s Gerardom.

## Nećakinja

Težak je život adolescentica u Tijuani (samo u Tijuani?). Toliko se toga može raditi i kupiti, i nezadovoljne su kad im roditelji to ne mogu pružiti. Žele švrljati naokolo kao Amerikanke. To žele, ali neke od njih ne smiju, jer je mačizam – iako smo na krajnjem rubu zemlje – jeben. Karla, Gerardova nećakinja, jedna je od tih klinki kojima to ne dopuštaju. Zbog toga gotovo da ne govori, i zato tako bulji, kao da pokušava živjeti preko drugih.

Kad su stigli u Burger King, primila je tetka za ruku. Možda ga doživljava kao oca. Ona ga nema. Gloriji se to nije svidjelo.

Bila je uvjerena da se napalila na njega.

Prije nekoliko mjeseci išli su u posjet Geradovoj majci jer mu je brat slavio rođendan. Kuća je bila krcata ljudima i nećakinja Karlita se izgubila. Kuća te gospođe jako je osvijetljena, vjerojatno zato što je ćorava. Nisu je našli unatoč svoj toj rasvjeti. Oko devet sati uvečer zatekli su je u ostavi kako se praši s bratićem Raulom. Odnošaji među prvim rođacima vrlo su česti, no nikome nije drago što se to događa. Nitko ne želi vidjeti kako se množe obiteljske greške, pa su tako pošteno istukli jadnog Raula. Zbog toga Gloria nema povjerenja u tu balavicu. Jer je uspaljenica.

Gloriji je već bilo pet do dvanaest jer nisu izlazili iz restorana s hamburgerima. Karla nije skidala pogleda s Gerarda i on se uznemirio. Brzo je grizao hamburger od umjetnog mesa kao da je u pitanju nećakinjin vrat. Nitko nije ni zucnuo.

Američki hamburgeri odvratni su, ali mi Meksikanci odlazimo u te restorane jer su najjeftiniji. Zna se za slučajeve hepatitisa i salmonele, no to nikoga ne zaustavlja. Sve je umjetno u Sjedinjenim

Američkim Državama. Kad se pruži prilika otići (ili te pozovu) na neko bolje mjesto, razočaravajuće je vidjeti to isto smrznuto meso u skupom posuđu.

Dućani, ljudi, žurba. Pogledi puni dosade. Neonska svjetla. Beskrajni redovi ljudi koji kupuju ono što im ne treba. Gerardo, Karla i Gloria među njima. Autocesta, benzinska postaja, pogledi. „Razvratni pogledi". Još jedan dućan i ljudi koji zbijaju šale i usukana lica. Oči tih ljudi govore da ih boli ona stvar razgovaraju li ili ne. Prazni pogledi. Razdvajaju se na pet minuta.

## Ona

Robna kuća Wal-Mart televizor je sa zidovima. Nijedna slika ne miruje. Stalno kretanje nalik je na Gerarda s daljinskim upravljačem u ruci dok mijenja kanale iz naslonjača. Kretanje ga očarava, buka, bijeg. Gloria zna da će on jednog dana otići, jednog prokletog dana neće se vratiti kući pojebati je dok spava. Za to vrijeme hoda prema plastičnim vrećicama i nepoznata žena joj namigne.

Uvijek je bilo žena poput ove. Gloriji se ne sviđaju žene. Kad je bila adolescentica, činila je sve kao i njezine vršnjakinje. Češljala se, svađala, šminkala, sve. Sve do svoje dvanaeste godine. Jedne besmislene noći teta je došla u njezin krevet i stala trljati svoje debelo i teško tijelo o njezino. Nije joj smetalo što su teta i nećakinja. Svidjelo im se.

Gloriji roditelji nisu ništa posumnjali. Nisu posumnjali ni kad su prestale razgovarati. Gloria je uskoro počela izlaziti s momcima i udaljila se od nje. Ostavila ju je samu, ali za osvetu je ostala s njom, u svojoj glavi. Ubrzo je počela prepoznavati pogled žudnje kod nekih svojih prijateljica. Više to nije bila teta, ali su bile druge. Žene s kojima se ševila kad bi joj se prohtjelo. Usprkos tome, neki je osjećaj nije napuštao. Nešto što bi se prolomilo u vikanje i udarce po onome tko bi se našao kraj nje. Zaljubila se u to nasilje. Sa šesnaest godina počela je trenirati boks, no nije poštivala pravila. Gloriji nije bilo do pravila, htjela se tući. Bila je upisala četvrti semestar ekonomije kad je otkrila hrvanje. Za dva mjeseca, unatoč protivljenju obitelji, napustila je studij. Hrvanje je bez sumnje bilo nešto najbolje što je mogla naći; no ipak je preostajalo netko ili nešto što je nije napuštalo. Mjesto do kojeg udarci nisu mogli doprijeti.

Gloria je hodala prema odjelu za odjeću kad je osjetila da je netko gleda: žena koja joj je namignula stajala je u prolazu nasuprot, promatrala ju je bez srama zjenicama boje sezama.

Slijedila ju je.

Kabina je bila skučena i iza njih bio je velik red. Nije im dugo trebalo. Nekoliko minuta. Zid, pod, stolica. Neposredni užitak koji okrepljuje, koji joj je poznat. Tijelo koje je uvijek isto. Želja da pobjegne putem jedne vagine i više nikad se ne vrati u svijet muškaraca. Budući da ju je jedna izbacila, nije čudno što želi ući u drugu kako bi živjela na miru. Ušla je. Samo da bi shvatila, kao i uvijek, da je odrasla i da se nikad neće moći vratiti u nju. Poželjela je razbiti gubicu svojoj pratilji u kabini. Stisnuti je za vrat sve dok joj ne kaže zašto uvijek promaši. Ali suzdržala se i brzo odjenula. Izašle su iz kabine u različitom smjeru, a da se nisu ni pogledale u oči.

Zatekla je Gerarda kako plaća na blagajni. Upitala se gdje li je skupio novca da nećakinji kupi toliko stvari. Ona je cupkala od veselja u novim traper-hlačicama. Droljica.

Tjeskoba. Tjeskoba zbog borbe za naklonost muškarca, jer osjeća da ju je mlađa koka istisnula. Htjela se vratiti tamo, unutra.

Glorijina se paranoja nastavila. Nadzirala je poglede koje su izmjenjivali u zrcalu retrovizora. Ništa je nije ometalo u bdijenju; ni prevelika noćna vrućina u autu, ni Gerardove riječi kojima joj je htio udovoljiti. Ne voli da joj udovoljavaju. Ustvari, teško joj je razlučiti što voli.

Kad je bila mala, tražila je od majke da joj odabere odjeću koju će nositi. Kad bi ova to učinila, odbila bi i sama izabrala. Voli tako živjeti, dozvoljava da drugi odluče umjesto nje jer ona ne zna što hoće, a kada to učine, ona odbije. Odbije u toj mjeri da na kraju udara čak i po putu koji vodi k odbijanju. To je ponašanje ne brine, iako bi psiholog sigurno smislio čitav niz pretpostavki o tome. Zato ne ide kod njega.

Kad je nećakinja izašla iz auta, rekla je Gerardu da više nikad ne želi vidjeti tu licemjerku. On se toliko naljutio da je te noći išao spavati kod svoje mame.

## II – Bijeg

# Hrvalište

Gloria je umotala tijelo u crveni dres s pozlaćenim resicama. Tog je popodneva bilo nužno upotrijebiti sve oružje; osim toga, željela je dobro izgledati. Dobro se držala za svoje godine, iako se lani malo udebljala. Potkožila se, govorila je. U hrvalištu prvi put nastupa Julissa. Gloria je morala dobro označiti svoj teren. Nijedna početnica ne bi smjela dobiti prvu borbu, a pogotovo ne protiv nje. Neće biti same: bit će ih osam u hrvalištu. Četiri muškarca i četiri žene.

Gloria je u svlačionici u prolazu vidjela mladu hrvačicu. Imala je širok i debeo nos, poput boksača. Njezina tamna put bila je izbrazdana ožiljcima od akni, a oči, toliko male da su bile gotovo neprimjetne, bacale su pogled osobe koja u životu treba nešto naplatiti. Najbolje na njoj bilo je njezino jako i čvrsto tijelo, poput srednjeg traktora.

Gotovo sve hrvačice u gradu imale su gruba i nimalo ljupka lica. Gloria je, za razliku od njih, imala profinjeno lice i zelenkasto-plave oči. Nikad se nije uklopila u hrvačku sredinu; u sebi je imala previše bijesa i njezino obrazovanje i izgled nisu bili uobičajeni. Za druge ona je bila „umišljena ženska koja je ostala bez para".

Stojeći pred ogledalom, rukom je prošla po gotovo obrijanoj glavi. Bila je spremna za izlazak.

Općinska dvorana bila je zagušljiva. Bila je nedjelja, dan borbi, i ljudi iz Tijuane išli su tamo ispuhati svu svoju želju da izlemaju šefa. Kad je Glorija stupila u hrvalište, izviždali su je. Budale. Opsovala ih je. Uspjela je vidjeti Gerarda; ustao je i zapljeskao kao kakav imbecil. Bilo je to treći put da ju je išao gledati kako se bori u dvije godine koliko su bili zajedno. Koliko god pljeskao, bilo je očito da prezire to mjesto i ljude koji su bili ondje. Kao što je prezirao i Gloriju. Neznalica, vozač, mamin sin, u bunilu o vlastitoj veličini. Prošlo je pet minuta i počeo je nastup. Svi su glumili da se tuku. Prestali su glumiti. Glumili su. Bila je to predstava svakodnevnog života u hrvalištu.

Prestali su glumiti.

Jedan od hrvača, debeo, dugokos, bio je ljut na Gloriju još otprije jer je poševila njegovu ženu. Zbog toga se prvom prilikom brzinski bacio na nju i lupio je u trbuh. Zbog toga ju je dignuo i bacio o tlo kao lutku. Gloria je ustala i krenula na njega. Neće je noćas pobijediti neki muškarac. Muškarci su je pobjeđivali samo kad su joj pružali užitak. I ako je ona pojebala njegovu ženu, to je bilo zato

što je on zatomljeni peder koji je nikad nije obrađivao. Debeli je zaškiljio poput oposuma i žestoko jurnuo na nju. Gloria ga je uspjela uhvatiti za jaja. Debeli joj se narugao i odmaknuo se od nje. Ona je odlučila da je bolje odvojiti se kad su joj, oborenoj na pod, njih troje sasuli udarce u trbuh. Njezini timski kolege nisu je obranili.

Krv joj šiklja među nogama. Osjeća toplinu. Sve osjeća, ali ne vidi bistro. Pod. Spora slika para debelih nogu koji se vrti oko njezina lica. Nogama je udaraju u pičku, bokove, trbuh, leđa, struk, glavu. Udarci nogama pljušte jedan za drugim sve dok se bol ne pretvori u tišinu. Nitko ih ne zaustavlja. Nitko je neće spasiti od ovoga. Gleda svod dvorane. Crven je.

Sklapa oči. Bol je tolik da ga ne može ni osjetiti.

Zamišlja svoje raščetvoreno tijelo u hrvalištu. Golema stopala u jednom kutu. Bedra. Usne. Zadnji udarac u bokove. Nešto joj se iznutra rasprsne.

Gubi svijest.

Odlazi.

## Dečko

Gerardo se nije vratio idućeg jutra. Ni sljedećeg. Gloria više ništa nije čula o njegovoj nećakinji. Ni o njegovoj ćoravoj majci. Moguće da je pobjegao kad su mu u bolnici rekli da mu je žena slomila kralježnicu, da će je rekonstruirati kako bi joj uklonili bolove, ali da više nikad neće moći hodati. Možda je pomislio da neće biti isto jebati nepokretnu žensku, a ne onu koja se pravi da spava. Možda nije htio imati problema, imao ih je dovoljno s vlastitom nemoći. Kučkin sin. Sada, umjesto njega, Gloriji društvo prave njezine noge koje ničemu ne služe. Suha pička.

Što se dogodi kad imaš sve i jednog lošeg dana to ti uzmu?

Ništa, sve dok ne umreš.

Vrijeme je neprijatelj, svaki je sat suparnik za kojeg nemaš borbenu strategiju. Svakog sata poraz. I uvijek iznova. Poput onog debelog tijela koje je u djevojaštvu porazilo njezinu jezovitu, njezinu prokletu bespomoćnost.

Otišla je iz roditeljske kuće prije petnaest godina. Otišla je kako bi udarala i ti isti udarci dovukli su je nazad. Sada, dok sjedi nepokretna u naslonjaču, u tamnoj sobi obiteljske kuće koju toliko mrzi, misli na osobu koju je izmislila u svom životu da bi se udaljila. Udaljila od nje. Tko je bila ona? Bilo je vikanja, udaraca, orgazama; sve što ju je moglo ošamutiti da ne čuje njezino stenjanje na sebi, njezino tijelo mekušca. Povrh nje s tim debelim tijelom. Iza nje. U njoj. Blizu, iako daleko, jako daleko od nje. Nasilje.

## Teta

Nije mogla, a da ne osjeća zadovoljstvo zbog Glorijine nesreće. Vidljivo je kako želi skriti osmijeh iza tužnog lica. Licemjerka. Sada (možda) misli da je Gloria manje vrijedna od nje. Sad joj je blizu kao što je uvijek željela. Kao što je čekala desetljećima. Brine se o njoj. Njezine debele ruke drhture kad je kupaju. Život joj je stao onoga dana kad joj je Gloria uskratila svoju blizinu. Čak joj je prije dva tjedna poslala elektronsko pismo u kojem je moli da ponovo budu zajedno. Prije više od dvadeset godina bile su zajedno. Sada kad je Gloria oduzeta, vjeruje da će sve ponovo početi. Glupača. Ljudi koji žive preko drugih patetični su. Nisu u stanju vidjeti se, jer kad bi to učinili, deprimiralo bi ih koliko sami sebe malo poznaju. Glorijina teta je smeće. Govno je. Ona je govno kojeg se najviše bojala čitavog svog života.

Govno koje je i sada.

Biti ponovo u roditeljskoj kući znači biti ponovo u zatočeništvu. Ništa se nije promijenilo; i dalje je tmurna kao i prije. Posjeda Gloriju kraj sebe da bi s njom podijelila svoj mali televizijski svijet. Da bi živjela preko glupe Pandorine kutije. Ne kaže joj ni riječ. Dobro zna da ne bi imala odgovora. No unatoč tvrdoglavosti nećakinje dobro zna da je izložena na milost njenih želja. I da poželi ponovo pobjeći, ne bi mogla. Glorijina želja za bijegom svakim danom raste. Treba pobjeći. Treba drugu. Onu koja bi joj pomogla da izađe.

Treba ono isto. Iznova naučiti. Vratiti se.

Išle su u srednju školu. Izlazile su bez prestanka svakog vikenda iako nisu imale novca. Kao Amerikanke. Oni bi ih pozvali na ples, pipkali bi ih, plaćali im piće. Vodili bi ih u auto da im ga uvale

i brzo svrše. Ali uz svoju tetu od ranih je nogu naučila da postoji i druga mogućnost. Gloria ju je prihvatila.

Prihvatila ju je unatoč pogledima, unatoč njima. U društvu bez penisa. Omraženih i obožavanih penisa. Nikad ih se nije odrekla, samo je poništila ugovor o isključivosti. Ona ju je natjerala na to; kasnije je to učinila svojevoljno. Ona, njezina teta. Prva.

## Majka

Majka je Gloriju obavijestila da je angažirala fizioterapeutkinju. Dolazit će ponedjeljkom, srijedom i petkom. To još nije sigurno, ali ostaje nada. Provela je čitavo popodne u nadi. Osjeća se glupom.

Jučer je sanjala da bombardiraju grad.

Jučer je shvatila da voli kiselo vrhnje i gorku čokoladu.

Jučer je pomislila kako se nikad nije voljela hrvati. Da je vrijeme da izmisli novi lik kako bi otišla odande.

Jučer je zamišljala Gerarda. Samog. Nitko mu neće trpjeti toliku kukavnost.

Jučer je odlučila da neće biti žena. Više ne. Ta situacija iziskuje da bude muško.

Stigla je danas.

## Ona

Ona ulazi u njezinu sobu. Gloria je gleda. Isti čas zatreperi. Osjeti kako se vrti unedogled u vrtovima gdje nema kukaca, gdje sunce sjaji, ali ne prži. Zamišlja oblake kao tjeskobne spužve. Vrijeme koje se spaja sa žudnjom. U hrpi krštenih vidi sebe. Ponovo je to ona, malena, prave veličine da može ući u vaginu. Spavati zauvijek u maternici koja ju je bezvoljno primila. Strah od življenja raspršio se u glupave čahure. Samo ono što je iracionalno može protiv njega. Želi ono što je iracionalno. Želi Nju. Želi njezine oči i ruke, u međuvremenu. Sve dok ne umre.

Ona je stigla u njezin život i priča jako zanimljive priče. Ona je suhonjava medicinska sestra,

mrtvačkog lica. Ne smetaju joj njeni žuti zubi ni to što ima 48 godina. Ni kosti koje joj strše ispod bluze ni pogrbljena leđa. Želi ući u njezinu vaginu. Biti na sigurnome. Pobjeći.

Zvao ju je Gerardo. Sigurno se osjećao krivim. Gloria mu se nije htjela javiti. Onda je pomislila kako je bolje da mu se javi na telefon i rekla mu je da njoj nikad nije trebao jedan idiot da bi prebrodila nedaće, a još manje idiot koji ima samo jedno jaje. Poslala mu je pusu i poklopila.

Fizioterapeutkinja je blaga i unaprijed govori što će učiniti iduće. Primi je za noge i miče ih. Daje joj t-e-r-a-p-i-j-u. Sve radi za nju, kao što je to trebala činiti njezina majka dok je bila mala. Toliko joj je dugo to predbacivala. Toliko borbi zbog straha da je naposljetku naučila. Zaboravila je reći ne. Naučila se tući. Udarcima prokrčiti put koji je vodi natrag prema tijelu. Trpeći bilo što samo da stigne do nje, da ponovo uđe u blaženu rupu gdje je više nitko neće moći jebati.

Jer se ustvari mrzi jebati.

Žena raširi Glorijine noge i trlja ih. Osjeća se poput one krhke djevojčice koja ne može ništa učiniti. Legne, zadovoljna što se ne opire. Jer ponavlja se priča u kojoj joj jedna žena pokazuje put prema njoj samoj. Put koji ne poznaje.

Mrzi mjesto na kojem se nalazi. Mrzi utrobu koja ju je pohranila na devet mjeseci da bi je izbacila na ovo smetlište bez mogućnosti da se vrati u nju. Mrzi tu glomaznu ženu koja ju je iskoristila kao djevojku da bi ublažila svoj strah i utažila želju. Mrzi uvijek i u svako doba.

Terapeutkinja joj se smiješi dok navlači zavjese u sobi. Ruke koje joj trljaju noge sve se više približavaju njezinoj pički. Gloria se ne opire.

Smijeh. Nije se mogla suzdržati.

Bila je to ista scena. Žena koja želi ući u utrobu.

Pogrešnu utrobu.

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License